

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara ve věci žalobce: **M. K.**, bytem P., zast. Mgr. Kamilem Fotrem, advokátem, sídlem Praha 9, Náchodská 760/67, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, sídlem Praha 4, Kongresová 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného – nezahájení přezkumného řízení a o žalobě na určení nicotnosti rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 22. 8. 2013, pokutový blok série FD/2013, č. D 0063774,

t a k t o :

- I. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy spočívajícím v nezahájení přezkumného řízení ve věci přestupku žalobce ze dne 22. 8. 2013 se zamítá.
- II. Žaloba na určení nicotnosti rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 22. 8. 2013, pokutový blok série FD/2013, č. D 0063774, se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 20. 5. 2014 domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v neprovedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí o přestupku žalobce uložení pokuty v blokovém řízení. V rámci přestupkového řízení byl žalobci vydán dne 22. 8. 2013 pokutový blok číslo série FD/2013, č. D 0063774, jehož obsahové náležitosti jsou v žalobě rozporovány. Postup žalovaného, který nezahájil na základě podnětu žalobce přezkumné řízení ve věci přestupku žalobce je dle žaloby nezákonný, neboť další existence pokutového bloku významně zasahuje do práv žalobce, jelikož mu přičítá jednání, kterého se nedopustil. Z tohoto důvodu žalobce navrhuje určit, že

neprovedení, resp. odmítnutí zahájení přezkumného řízení a dalších úkonů spojených je nezákonným zásahem správního orgánu.

V podání ze dne 16. 12. 2014 žalobce dále navrhl, aby soud určil nicotnost pokutového bloku série FD/2013, č. D 0063774, ze dne 22. 8. 2013.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, neboť byly splněny podmínky podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích, přestupek byl spolehlivě zjištěn, k projednání přestupku nestačila domluva a žalobce byl ochoten pokutu zaplatit.

Z obsahu správního spisu plynou tyto skutečnosti:

Dle pokutového bloku série FD/2013, č. D 0063774, ze dne 22. 8. 2013 byla žalobci, jehož totožnost byla ověřena dle občanského průkazu, uložena pokuta 200,- Kč za přestupek spočívající v nepřipoutání bezpečnostním pásem. Druhá část pokutového bloku obsahuje podpis žalobce.

Sdělením žalovaného ze dne 4. 4. 2014 č. j. KRPA-129651-2/ČJ-2014-0000PZ, byl žalobce vyzooměn o tom, že jeho podnět ze dne 17. 3. 2014 k nezkumnému řízení nebyl shledán důvodným již proto, že žalobce podpisem blokové pokuty a uhrazením uložené pokuty potvrdil souhlas se způsobem projednání jím spáchaného přestupku.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. v mezích určených žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Podle § 82 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

K povaze zásahu správního orgánu se Nejvyšší správní soud vyjádřil ve svém rozhodnutí ze dne 16. 11. 2010 č. j. 7Aps 3/2008 – 98, v němž uvedl, že „...zásahová žaloba chrání proti jakýmkoli jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Zásahem proto může být i nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. V tomto ohledu tedy rozšířený senát nesdílí názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2008, čj. 3Aps 3/2006 - 54, z něhož vyplývá, že nezákonným zásahem může být toliko konání, ne však opomenutí.“

Aktivně legitimován k ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu je v řízení o žalobě na ochranu před tímto nezákonným zásahem ten, kdo byl přímo zkrácen na svých právech. Dle § 2 s.ř.s. poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob. Z uvedeného je zřejmé, že se nemůže jednat o jakýkoliv zásah správního orgánu vyvolávající pocit nejistoty či ohrožení, ale pouze

o takový zásah, který je způsobilý zasáhnout do sféry veřejných subjektivních práv žalobce. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005 č. j. 2Aps 1/2005 – 65).

V projednávané věci se žalobce domáhá určit, že postup žalovaného, kterým žalobce vyrozuměl o tom, že nejsou splněny podmínky pro zahájení nezkumného řízení ve smyslu § 95 s.ř., je nezákonným zásahem správního orgánu, neboť žalovaný tímto svým postupem umožnil existenci rozhodnutí o přestupku, které zasahuje do práv žalobce.

Dle § 94 odst. 1 s.ř. přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení nezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.

Dle § 95 odst. 1 s.ř. správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Z obsahu sdělení žalovaného ze dne 4. 4. 2014 vyplývá, že žalovaný na základě podnětu žalobce neshledal podmínky pro zahájení přezkumného řízení dle ust. § 95 odst. 1 s.ř. a z tohoto důvodu žalobce toliko vyrozuměl o skutečnosti, že jím rozporované rozhodnutí o přestupku již v přezkumném řízení projednáváno nebude.

Přezkumné řízení představuje dozorčí prostředek sloužící k nápravě nezákonných rozhodnutí instančně nadřízenými orgány a ve své podstatě se jedná o určitý nástroj sebekontroly zákonnosti rozhodování veřejné správy. Účastník správního řízení má možnost podat podnět k zahájení tohoto přezkumného řízení, který však není návrhem na zahájení řízení, které lze zahájit pouze z moci úřední, a to pouze v případě, kdy příslušný nadřízený správní orgán dospěje k závěru, že lze důvodně pochybovat o souladnosti správního rozhodnutí s právními předpisy.

K charakteru přezkumného řízení se vyjádřil též Nejvyšší správní soud, a to například ve svém rozhodnutí ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7As 55/2007 – 71, v němž uvedl, že : “*Z konstrukce přezkumného řízení ve správním řádu je zřejmé, že se nejedná o řádný opravný prostředek, ale o zvláštní prostředek dozorčího práva, který byl svěřen do rukou správních orgánů a na který není právní nárok. Přezkumné řízení zahajované na podnět účastníka se rozpadá do dvou fází. Je to jednak fáze vyhodnocení důvodnosti podnětu, jednak fáze samotného přezkumu rozhodnutí, jež následuje až v případě, že podnět důvodným shledán je. První fáze je přitom v případě negativního vyřízení ukončena pouhým sdělením podateli. Správní orgán tedy nevydává rozhodnutí, pouze tuto skutečnost podateli sdělí s uvedením důvodu, a to do 30 dnů. Oznámení o nezahájení přezkumného řízení podle § 94 správního řádu je tedy pouhým sdělením, nikoliv rozhodnutím. Přitom pouze proti rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy proti úkonu správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, poskytuje soudní řád správní právo domáhat se jeho zrušení cestou žaloby. V tomto případě tedy není důvod zasahovat do právní sféry účastníků správního řízení, protože jejich práva a povinnosti, změněné nebo vzniklé původním rozhodnutím, nejsou tímto sdělením dotčeny.*”

Přezkumné řízení dle ust. § 94 a násl. s.ř. tudíž není řízení nárokovým a správní orgán tak není povinen toto řízení na základě podnětu účastníka zahajovat, pokud neshledá naplnění podmínek pro jeho zahájení. Správní orgán je povinen účastníka řízení ve lhůtě třiceti dnů ode dne doručení podnětu vyrozumět o způsobu jeho vyřízení, tedy sdělit mu, zda podnět shledal důvodným a přistoupil k nápravě formou autoremedury, či zda jej důvodným neshledal a postoupil jej orgánu nadřízenému (§ 95 odst. 2 s.ř.). Postup žalovaného, který neshledal podmínky pro zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí o přestupku žalobce, tudíž nelze považovat za zásah do veřejného subjektivního práva žalobce, neboť zahájení přezkumného řízení není žalobcovým právem, když se jedná o dozorčí prostředek správního řízení, který lze zahájit pouze z moci úřední. Sdělení správního orgánu podle ust. § 94 odst. 1 s.ř. účastníkovi, který podal podnět k provedení přezkumného řízení, dle něhož správní orgán neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení, není nezákonným zásahem správního orgánu.

Ke stejnému závěru dospěl rovněž Městský soud v Praze ve svém rozhodnutí ze dne 4. 3. 2011 č. j. 7 Ca 81/2009 – 70, v němž uvedl, že *“Sdělení o neshledání důvodů k zahájení přezkumného řízení (§ 94 správního řádu z roku 2004) není zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Sdělení nezasahuje do právních poměrů osob, nijak nemění existující právní a skutkový stav věci. Na základě tohoto sdělení není jeho adresátům ukládána povinnost konat či se jednání zdržet, popř. strpět výkon práva správním orgánem či třetí osobou. Sdělením o nezahájení přezkumného řízení správní orgán dává najevo, že není důvod, aby byl ve věci činný, z podstaty věci je tedy zásah (myslitelný výlučně jako důsledek faktického konání správního orgánu) v daném případě vyloučen.”*

Soud nad rámec výše uvedeného uvádí, že žalobu na určení nezákonného zásahu nelze považovat za jakýsi opravný prostředek vedoucí k přezkumu celého blokového řízení za situace, kdy žalobce souhlasil s projednáním svého přestupku v rámci řízení blokového, jakkoli tvrdí, že podpis na blokové pokutě není jeho, ačkoliv pokutový blok obsahuje i ověření jeho totožnosti, nehledě k uhrazení pokuty.

Jelikož v dané věci nebyla splněna žádná z kumulativně formulovaných podmínek důvodnosti ochrany podle § 82 s.ř.s., zamítl soud projednávanou žalobu dle § 87 odst. 3 s.ř.s.

Podáním ze dne 16. 12. 2014 se žalobce dále domáhal určení nicotnosti pokutového bloku série FD/2013, č. D 0063774, ze dne 22. 8. 2013, tedy rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení dle § 84 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Dle rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 100/2010 - 65 žalobu, jejímž jediným důvodem je tvrzená nicotnost rozhodnutí, však nelze podat kdykoliv. *Počátek lhůty pro její podání je určen dnem oznámení rozhodnutí vydaného v odvolacím řízení žalobci, nikoliv dnem, v němž mu byl oznámen úkon správního orgánu ve věci prohlášení nicotnosti podle § 77 a 78 správního řádu.* Lhůta pro podání žaloby o vyslovení nicotnosti rozhodnutí dle § 76 odst. 2 s.ř.s. je tak dána ust. § 72 odst. 1 s.ř.s.

Bloková pokuta byla žalobci oznámena nejpozději dne 17. 3. 2014, kdy žalobce podal podnět k přezkumnému řízení. Návrh na určení nicotnosti ze dne 16. 12. 2014 tak byl podán po dvouměsíční lhůtě dle § 72 odst. 1 s.ř.s., proto soud odmítl žalobu na určení nicotnosti podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. pro opožděnost podání žaloby.

Žalobce byl ve věci neúspěšný, proto soud rozhodl o nákladech jak ve výroku III uvedeno, neboť žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. března 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová